

Ravno prav velika

Trina ni marala biti drugačna.

Richard M. Romney
cerkvene revije
(po resnični zgodbi)

»Tako majhna si!« je rekla Sasha. »Morali bi te klicati Trina Drobižek.«

Trina se je skušala nasmehniti. Drugi otroci v šoli so jo pogosto zbadali, ker je bila majhna. Rodila se je drobcena in ni rasla tako hitro kot drugi otroci. A vzdevek Trina Drobižek ji ni bil všeč. Ni marala biti drugačna.

»Tako majhna si, da mogoče nikoli ne boš zrasla,« je rekel Max, ko so se med odmorom odpravili ven.

»Vem, da sem majhna,« je rekla Trina. »A glede tega ne morem nič. Igrajva se!«

Trina je stekla, da bi z drugimi otroki igrala nogomet. Žogo so brcali sem in tja. Vsi skupaj so se zabavali.

A Trina se je kmalu zelo utrudila. Počasi se je nehala igrati in se usedla na travo.

Kmalu je k njej prišla prijateljica Josie. Josie je bila tudi v njenem razredu Osnovne v cerkvi.

»A si v redu?« jo je vprašala Josie.

»Ja,« je rekla Trina. »Le počivati moram. Ko veliko tečem, se mi utrudijo pljuča. Niso zelo močna.«

Josie se je usedla poleg Trine. Trgali sta travo in izdelovali prstančke in male zapestnice. Pogovarjali sta se o šoli in prijateljih in domačih nalogah.

»Slišala sem, kaj je rekla Sasha,« je rekla Josie. »Žal mi je, da ti je rekla Trina Drobižek.«

Trina je samo prikimala

»Jaz pa mislim, da si ravno prav velika!« je rekla Josie.

Trina se je nasmehnila. Josie ji dala zapestnico, ki jo je naredila iz trave.

Naslednjo nedeljo se je Trina pripravljala za cerkev. Oblekla si je obleko in si počesala lase. Nato se je namrgodila ob pogledu na svoje drobcene čevlje v omari. Prepričana je bila, da nihče v njenem razredu v Osnovni ne nosi tako majhnih čevljev.

Trina je med hojo po cerkvenem hodniku vlekla noge za seboj. Ko je prišla do učilnice za Osnovno, jo je pred vrati čakala Josie.

»Presenečenje smo ti pripravili!« je rekla

Josie. »Pridi pogledat!«

Ko je Trina stopila v prostor, so drugi otroci in učiteljica, sestra Bott, kazali na živo okrašeno tablo. Povsem je bila prelepljena s srčki. Na srčkih so bila sporočila z napisi: »Trina ima širok nasmeh! Trina ima veliko srce!«

»Ti je všeč?« je vprašala Josie. »Pri izdelavi nam je pomagala sestra Bott.«

»Zelo mi je všeč!« je rekla Trina. »Hvala vam.«

»Hoteli smo te spomniti na veliko resnico,« je rekla sestra Bott. »Nebeški Oče ljubi vsakega od nas. Majhne. Velike. Močne. Drobne. To se mu ne zdi pomembno. Vsi smo njegovi otroci in ljubi prav vsakega.«

Trina je pogledala srčke na tabli in se – na široko – nasmehnila. ●

To se je zgodilo v ZDA.

